

ADVENTI KÉSZÜLET – 2018

„Az Úr közel van. Fel kell készülnünk fogadására. Az egész adventi időszaknak ez a jelentősége, hogy a hívők teljesen átélhessék a megtestesülés titkát.” – Szent II. János Pál pápa

	Olvasd!	Elmélkedj!	Cselekedj!
ADVENT 1. vasárnap	Jer 33,14-16; 1Tessz 3,12-4,2; Lk 21,25-28. 34-36 <i>Emeljétek fel a fejetekeket, mert közel van a ti megváltástok</i>	A Megtestesülés óta van egy emberi arc, amelyen látni lehet Istent.... A Megtestesült Ige a maga emberi szívében ismeri embertestvérei szükségleteit, és azokat kinyilatkoztatja nekünk: Ő a mi imádságunk mintaképe.	Közös családi ima az együtt elkészített adventi koszorú első meggyújtott gyertyájánál.
12.03. hétfő	Iz 2,1-5; Mt 8,5-11 <i>Jöjjetek, menjünk fel az Úr hegyére</i>	A kereszténység nem egy a vélemények között, és nem üres szavakból áll. A kereszténység maga Krisztus! Egy Személy, Ő az Élő! Találkozni Jézussal, szeretni és megszerettetni másokkal Őt: íme, ez a keresztény hivatás.	Kritizálás helyett ma a jót keresem mindenkiben: dicséret, köszönet, elismerés - pletykálgatás, megszólás helyett.
12.04. kedd	Iz 11,1-10; Zs 71; Lk 10,21-24 <i>Nem aszerint ítéld majd, amit a szem lát</i>	Az Atya szeret titeket! Isten ezen megelőző szeretetének elkerülhetetlenül mindenkit arra kell indítania, hogy Krisztushoz, az ember Megváltójához ragaszkodva rálépjen az igaz megtérés útjára. Ebben az összefüggésben kell átélni és ünnepelni a bűnbánat szentségét.	Átgondolom, van-e haragom, imádkozom érte és keresem a kibékülést vele.
12.05. szerda	Iz 25,6-10a; Mt 15,29-37 <i>A Seregek Ura bőséges lakomát rendez minden nemzetnek szent hegyén</i>	Az Egyházban és a legkülönbözőbb életkörülményeitek között legyetek az Atya szeretetének hihető tanúi! Tegyétek láthatóvá ezt a szeretetet döntéseitekben és tetteitekben, a személyek elfogadásában és szolgálatában, Isten akaratának és parancsainak hűségeseleg elfogadásában.	Meglátogatom nagyszüleimet vagy egy idős ismerőst, segíté nekik (pl. bevásárolni, takarítani), beszélgetek velük.
12.06. csütörtök <i>Szent Miklós püspök</i>	Iz 26,1-6; Zs 117; Mt 7,21.24-27 <i>Bízatok az Úrban, mert az Úr a mi köszöklánk mindörökké</i>	Mindegyikünk élete tele van kudarcokkal és szenvedéssel. Olykor olyan problémák elé kerülünk, és olyan kínokat érzünk, melyek keményen próbára teszik a lélek és a test teherbírást. Még a hit is meg tud rendülni. De a tapasztalat arra tanít, hogy az Úr kegyelmével épp a mindennapos fáradtságok érlelik meg az embert és erősítik a jellemet.	Ma betérek egy templomba legalább egy rövid imádságra, szentségimádsásra.
12.07. péntek Szt. Ambrus püspök	Iz 29,17-24; Mt 9,27-31 <i>Akkor megismerik a tévelygő lelkűek a bölcsességet, és a zúgolódók belátást tanulnak</i>	Jézus fölszólít a szegények szeretetére: éppen sebezhetőségük miatt különleges figyelmet érdemelnek. Egyre többen lesznek az úgynevezett gazdag országokban, annak ellenére, hogy e világ javai mindenkié! A szegénység minden formája kihívás a keresztény szeretet számára.	Hogyan tudnék jót tenni a rászorulókkal? Élelmiszer csomagot készítek a szegények számára.
12.08. szombat Szeplőtelen fogantatás	Ter 3,9-15.20; Zs 97; Ef 1,3-6.11-12; Lk 1,26-38 <i>Az Úr veled van!</i>	Ma Krisztus azt kéri tőletek, hogy fogadjátok be Máriát, a „házatokba”, fogadjátok őt értékeitek közé, hogy megtanuljátok tőle, aki mindezeket a dolgokat megőrizte a szívében, el-elgondolkodva rajtuk, az odahallgatás belső készségét, s az alázatos és nagylelkű magatartást. ... Ő az, aki a maga anyai szolgálatával nevel és formál benneteket mindaddig, amíg Krisztus teljesen ki nem alakul bennetek.	Ma a családban közösen imádkozzuk a rózsafüzért, legalább egy tizedet.
ADVENT 2. vasárnap	Bár 5,1-9; Fil 1,4-6. 8-11; Lk 3,1-6 <i>Építetek utat a pusztában az Úrnak!</i>	Mélységes analógia van ezért Máriának <i>igenje</i> és az <i>Ámen</i> között, amit minden hívő kimond, amikor magához veszi az Úr testét. Máriának azt kellett elhinnie, hogy akit méhében fogant „a Szentlélek erejéből”, az Istennek a Fia. Az eucharisztikus Misztériumról nekünk azt kell hinnünk, hogy ugyanaz a Jézus, Isten Fia és Mária Fia, teljes valóságában jelen van a kenyér és a bor színe alatt.	Bűnbánat – felkészülök és elvégzem karácsonyi szentgyónásom, keresem hibáim jóvátételének lehetőségét.
12.10. hétfő	Iz 35,1-10; Zs 84; Lk 5,17-26 <i>Bátorság! Ne féljétek! Nézzétek, eljön Istenetek,</i>	Mária elragadtatott tekintete, mellyel szemléli az éppen megszületett Krisztust, s ahogyan karjába zárta őt, nem annak az elmondhatatlan szeretetnek a mintaképe-e, melynek minden szentáldozásunkat el kellene töltenie?	Milyen aggodalmak, félelmek élnek bennem? Imában az Úrra bízom magam, életem, szereteteim, gondjaim.
12.11. kedd	Iz 40,1-11; Zs 95; Mt 18,12-14 <i>Megnyilvánul az Úr dicsősége, és minden ember látni fogja</i>	Ha tudni akarjuk, valóban szeretjük-e Istent, meg kell vizsgálunk, hogy igazán szeretjük-e a felebarátainkat. S ha tudni akarjuk, hogyan szeretjük a felebarátot, meg kell kérdeznünk, hogy valóban szeretjük-e Istent.	Ma egy kevésbé kedvelt osztálytársammal, munkatársammal valami jót cselekszem, (pl. apró meglepetést a táskájába csúsztatok).
12.12. szerda	Iz 40,25-31; Zs 102; Mt 11,28-30 <i>Akik az Úrban bíznak, erejük megújul</i>	A hit tehát fényt derít a halál titkára és nyugalmat áraszt az öregkorban: az többé már nem tétlen várakozás a megsemmisítő eseményre, hanem reményteljes közeledés egy teljes érettséggel szemlélt és átélt cél felé.	Ma felhívok egy rég látott rokont, barátot, érdeklődöm utána, meghallgatom őt, odafi-gyelek rá.

12.13. csütörtök <i>Szent Lúcia</i>	Iz 41,13-20; Mt 11,11-15 <i>Ne félj hát, magam vagyok a gyámolod</i>	Az öregkor éveit azzal az érülettel kell végigélni, mellyel az ember teljes bizalommal ráhagyatkozik a gondviselő és irgalmas Atya isteni kezére; olyan időszak, melyet a lelki élet elmélyítésére – az intenzívebb imádság és a testvérek iránti szeretetteljes odaadás által – találékonyan kell fölhasználni.	Átgondolom mit jelent számomra a hitem. Ma tudatosan keresem a szépet és a jót körülöttem, és hálát adok érte.
12.14. péntek <i>Keresztes Szt. János</i>	Iz 48,17-19; Zs 1; Mt 11,16-19 <i>Bárcsak figyeltél volna parancsaimra</i>	Az életörömnem nem mond ellent az örökkévalóság utáni vágy, ami mindenkiben érlelődik, aki komoly lelki életet él. Ezt bizonyítja a szentek élete.	Imádkozom és böjtölök. Hiszem, hogy ezek a tettek hatással vannak azokra, akik keresik a visszatérés útját az Atyához.
12.15. szombat	Sir 48,1-4.9-11; Zs 79; Mt 17,10-13 <i>Illés ismét eljön</i>	Mária szíve csak arra vágyik, hogy támogassa a keresztényeket istengyermeki életükben. Mint jószákos anya szüntelenül Krisztushoz vezetni őket, hogy őt követve megtanulják, milyen kapcsolatban kell élniük a mennyei Atyával. Mint a kánai menyegzőn arra buzdítja őket, hogy tegyék, amit Fia mond, tudván, hogy ez az út vezet el őket az irgalmas Atya házába.	Irány a természet! Közös családi „zarándoklat” egy Mária-szoborhoz, képhez. <i>(pl. Makkosmáriára, Máriaremetére)</i>
ADVENT 3. vasárnap	Szof 3,14-18a; Fil 4,4-7; Lk 3,10-18 <i>Emberszerető jószágokat ismerje meg mindenki</i>	A szegények személyében legalább valamit viszonyozhatok az Úrnak mindazért, amit nektek, szerencsésebbeknek ajándékozott. Ugyanakkor alapvető döntések is közvetlenül láthatóvá válhat, amikor életeteket határozottan Isten és a testvérek felé irányítjátok.	Imádsággal, pihenéssel és családomra való figyelemmel ünneplem a vasárnapot. Adakozom a rászorulóknak.
12.17. hétfő	Ter 49,2. 8-10; Mt 1,1-17 <i>El nem vétetik a fejedelmi pálcát Júdától, míg el nem jön, akit a népek engedelmeskednek</i>	Máriát azért kapjátok ajándékba, hogy segítsen nektek egy új, igazabb, személyesebb kapcsolatra lépni Jézussal. Mária a példájával tanít meg arra titeket, hogyan kell szerető tekintettel nézni arra, aki előbb szeretett titeket.	Bizalommal, türelemmel, figyelmes szeretettel fogadom a hozzám fordulókat.
12.18. kedd	Jer 23,5-8; Mt 1,18-24 <i>Az Úr a mi igazságunk</i>	A maga közbenjárásával ő tanítványi szívet formál bennetek, hogy képesek legyetek a Fiú hallgatására, aki kinyilatkoztatja az Atya hiteles arcát és az ember igazi méltóságát.	Nemes szívvel elengedem a tartozásokat a családomban, közösségemben.
12.19. szerda	Bir 13,2-7. 24-25; Lk 1,5-25 <i>Sámson felnövekedett: az Úr lelke működni kezdett benne</i>	Máriával, az Úr szolgálóleányával együtt fedeztetek föl a rejtett élet örömét és termékenységét.	Időt keresek és találok a csendre, imádságra, hogy az Úr készítse elő bennem az ünnepet.
12.20. csütörtök	Iz 7,10-14; Lk 1,26-38 <i>Íme a szűz méhében fogant, és fiút szül</i>	Jászolod előtt, ahol erőtlennül fekszel, szűnjön meg a <i>túláradó erőszak</i> minden formája, amely oly sok elmondhatatlan szenvedés oka, aludjon ki a <i>széthúzás számos tüze</i> , amelyek azzal a veszéllyel fenyegetnek, hogy nyílt összetűzésekkel fajulnak el: erősödjen meg a <i>békés megoldások</i> keresésére irányuló akarat, amelyek tiszteletben tartják a népek s az emberek jogos törekvéseit.	A tavalyinál szerényebben tervezem meg az ünnepi asztalt. Miről kell lemondanunk? Mi az igazán lényeges?
12.21. péntek	Én 2,8-14 v. Szof 3,14-18a; Lk 1,39-45 <i>Szerelmesem hangját hallom: jön már ugrálva a hegyeken</i>	Betlehemi Gyermeke, a béke prófétája, bátorítsd a <i>párbeszéd</i> és a <i>kiengesztelődés</i> kezdeményezéseit, támogasd a béketörekvéseket, amelyek félnépek, de mégis telve vannak reménységgel, s már a megvalósulás útjára léptek a világban élő oly sok fivérünk és nővérünk békésebb jelenéért és jövőjéért.	Részt veszek ma egy szentmisén és/vagy legalább 5-10 percre betérek az Úrhoz egy templomba szentségimádságra.
12.22. szombat	1Sám 1,24-28; Lk 1,46-56 <i>Magasztalja lelkem az Urat!</i>	Te, aki az igaz béke Fejedelme vagy, segíts, hogy megértsük, hogy az egyetlen út az építéshez a rossztól való elborzadás és elfordulás és a békének mindenkorai bátor követése. Jószándékú emberek a föld minden nemzetéből, jöjjetek bizalommal az Üdvözítő jászolához! Siessetek, hogy találkozhassatok azzal, aki azért jön, hogy megtanítsa nekünk az igazság, a béke és a szeretet útját!	Megváltoztatom gondolkodásomat: felhagyok azzal a gondolattal, hogy tetteim, életem nincsenek hatással azok életére, akik az éhségtől szenvednek.
ADVENT 4. vasárnap	Mik 5,1-4a; Zsid 10,5-10; Lk 1,39-45 <i>Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, felujjongott szíve alatt a magzat, és a Szentlélek betöltötte őt</i>	Mária szívében, miután hittel teli igent mondott az isteni hívásra, kezdetét vette a Megváltó megtestesülése. Ha meg akarjuk érteni Karácsony valódi jelentését, Máriára kell tekintenünk, és Őhöz kell fohászokodnunk. Ő, minden Anya példaképe, hozzásegít bennünket ahhoz, hogy megértsük isteni Fia születése misztériumának kulcsszavait, amelyek a következők: alázat, csönd, ámulat, öröm.	Imádkozom az egyedülállókért, özvegyekéért, magányosan ünneplőkéért: nehézségeikben kapjanak hitet, reményt és bátorítást. Tehetnék-e még valamit konkrétan értük?
12.24. hétfő	2Sám 7,1-5. 8b-12. 14a-16; Lk 1,67-79 <i>Áldott az Úr, Izrael Istene, mert meglátogatta és megváltotta népét.</i>	Krisztus született értünk, jöjjetek, imádjuk! Hozzád jövünk ezen az ünnepi napon, Betlehem édes Gyermeke, aki megszületvén elrejtetted istenségedet, hogy osztozz a mi törekény emberi természetünkben. A hit világánál felismerünk téged, mint <i>igaz Istent, aki megtestesült</i> értünk. Te vagy az ember egyetlen Megváltója!	Ma türelmesen és örvendezve végzem a dolgomat, készülődök, hogy mindenkinek szép ünnepe legyen.